

Arrest

nr. 78 626 van 30 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 23 januari 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake K. Z. luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 30 november 2011 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielpprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin

van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

1.2. De bestreden beslissing inzake S. D. luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 30 november 2011 oproep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielpcedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 23 januari 2011 een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, en een schending van de rechten van verdediging en van de hoorplicht. Verzoekers roepen daarnaast een manifeste beoordelingsfout in.

Verzoekers menen dat in hun hoofde ten onrechte werd geoordeeld dat ze geen gevolg hebben gegeven aan een oproeping voor verhoor temeer daar de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat ze op 21 november 2011 een verklaring hebben ondertekend waarin ze stellen hun gekozen woonplaats over te brengen naar het adres te “9000 Gent, Geldmunt 18”.

Verzoekers wijzen erop dat ze deze wijziging van gekozen woonplaats per aangetekend schrijven op 30 november 2011 hebben toegezonden naar de commissaris-generaal.

Ze laten gelden dat de commissaris-generaal met dit schrijven rekening had moeten houden alvorens hen op 23 december 2011 een weigeringsbeslissing toe te sturen.

Daar verzoekers tijdig - dus voor de weigeringsbeslissingen werden genomen- en via een aangetekend schrijven de wijziging van hun gekozen woonplaats hebben meegedeeld, kan volgens hen niet worden gesteld dat ze blijk geven van een gebrek aan medewerking in de asielpcedure.

Verzoekers werpen op dat er in casu sprake is van een manifeste beoordelingsfout, een schending van de motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht, een schending van de rechten van verdediging en van de hoorplicht.

Verzoekers vragen dat van hen de status van vluchteling wordt erkend of hen minstens de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend. In ondergeschikte orde vragen ze de beslissingen te vernietigen en de commissaris-generaal bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142).

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de zorgvuldigheidsverplichting, van de rechten van verdediging en van de hoorplicht en een manifeste beoordelingsfout inroepen, zonder aan te geven op welke wijze de bestreden beslissingen in casu de aangehaalde rechtsregels of –beginselen schenden.

Bijgevolg worden deze opwerpingen niet aanvaard als middel.

2.3. Overeenkomstig artikel 57/8 van de vreemdelingenwet kunnen de oproepingen, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, door de commissaris-generaal of zijn gemachtigde, worden verstuurd

naar de in artikel 51/2 bedoelde gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op 21 november 2011 de oproepingsbrieven voor verzoekers heeft verstuurd naar hun op 20 oktober 2011 gekozen woonplaats (zie het formulier "bijlage 26") zijnde "CGVS, Koning Albert II laan 26 A, 1000 Brussel-.

De Raad is derhalve van oordeel dat de commissaris-generaal verzoekers op 21 november 2011 op geldige wijze heeft uitgenodigd voor verhoor.

Aangezien de commissaris-generaal door verzoekers middels een aangetekend schrijven van 30 november 2011 op de hoogte werd gebracht van hun nieuwe gekozen woonplaats op het adres "Geldmunt 18, 9000 Gent", kon hij inderdaad slechts rekening houden met deze wijziging vanaf deze datum.

De wijziging van de gekozen woonplaats, verstuurd per aangetekend schrijven van 30 november 2011, geldt vanaf dan en heeft geen terugwerkende kracht wat betekent dat de commissaris-generaal niet verplicht is reeds gestelde -juiste- ambtsverrichtingen opnieuw te stellen in het licht van gegevens die hem na deze ambtsdaden bereiken.

Het behoort tot de verantwoordelijkheid van verzoekers om in de periode dat ze hun gekozen woonplaats wijzigen, na te gaan of er hen geen briefwisseling is gericht geworden op het adres van de gekozen woonplaats die gewijzigd werd.

De Raad volgt de redenering van verzoekers niet waar ze in hun verzoekschrift aanvoeren dat ze reeds op 21 november 2011 de verklaring hebben ondertekend houdende wijziging van de gekozen woonplaats zodat de commissaris-generaal hiermee rekening mee had dienen te houden in zijn beslissingen van 21 december 2011.

Verzoekers tonen in hun verzoekschrift niet aan dat ze door overmacht verhinderd waren kennis te nemen van de oproepingsbrieven van 21 november 2011.

De nalatigheid daaromtrent in hoofde van verzoekers, kan de commissaris-generaal niet worden aangerekend.

Aangezien verzoekers zonder geldige reden geen gevolg hebben gegeven aan deze oproepingen, heeft de commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad is van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die hem verhinderen over het beroep te kunnen oordelen.

Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE